

Eerste brief aan mijn engel

Met Kerstmis staan moeder Maria en het kindje Jezus centraal. De geboorte van je kind vergeet je als ouder nooit. Maar wat gaat er door je heen als je je kind plotse-ling moet loslaten?

Door Christel Cosijn en Richelle van den Dungen Gronovius

Inge Faase was na het beëin- digen van haar huwelijk geremigreerd van Bonaire naar Nederland. Rubín, Inges oudste zoon, ging daar stude- ren, maar haar jongste zoon, Timo, had besloten eerst zijn wvo op Bonaire af te maken. Inge miste haar rappende wildebras elke dag en keek reikhalzend uit naar zijn komst. De grote vakantie naderde en ze was al op zoek geweest naar een geschikte vervolgoplei- ding voor hem. Totdat midden in de nacht, op eerste paasdag, in Noordwijk de telefoon ging. Haar waaghals had een 'wheely' gemaakt op zijn brommertje en was verkeerd terechtgekomen. Halsoverkop vertrok Inge samen met Rubín naar Aruba, waar Timo op de IC van het hospitaal lag te vechten voor zijn leven. Na een week heftige strijd moest ze haar jongste laten gaan. Dankbaar voor het indrukwekkende afscheid op de Scholengemeen- schap Bonaire (SGB), maar met een verscheurd moederhart vloog ze terug naar Nederland. Vliegend tussen hemel en aarde schreef ze haar eerste rapbrief aan haar engel.

3 mei 2012 BON-AMS KL 765
Mijn dushi (b)engel

9.000 Kilometer ver van mijn bed
Heb je een eiland op z'n kop gezet
Liefste makamba vol Antilliaans
bloed
Met amigó's en dushi's in over-
vloed
Gescheiden door een oceaan
Blijft onze navelstreng, onzicht-
baar,
Immer bestaan

Een paasvakantie lang hebben we
gestreden
Helaas ben je uit het leven wegge-
gleden
Voor geen miljoen wilde ik je kwijt
Wat was mijn keus?
Het was jouw tijd

Jij hield van Bonaire
Haar warmte en haar zee
Jouw laatste plekje in mijn dro-
men
Spontaan gaan tranen stromen
Liefdevol laat ik je achter
neem herinneringen mee

Mijn kleine ondeugende banjer
Mijn goedlachse en wijze kanjer

Krijg nu negen uren om de over-
steek te maken
Om uit tropische sferen te geraken

Timo van der Veen.

Om jou eeuwig in mijn hart te
sluiten
Vol warmte, al voelt het kil erbui-
ten
Om te beseffen dat ik je nooit meer
een knuffel kan geven
Nooit meer kan bellen, al is het
maar even
Het eiland is uit mijn zicht
Het donker maakt plaats voor het
licht
Een waas voor mijn ogen

Het is zo dubbel, voelt zo vreemd
Tussen twee landen voel ik me
onthoemd
Lieve schat, waar ik ook ben, blijf
bij me, Timo van der Veen
Want alleen met die gedachte,
kom ik hier doorheen
Laat me je zien, reik me de stukjes
aan
Dan kan ik met een complete
puzzel verder gaan
Ik dacht je te kennen, mijn krul-
lenbol, maar kende je ook niet
Hoe ga ik om met dit immense
verdriet?
Wat is het leven bizar, hoe wreed
voor mij
Help me lieve Timmetje, maak me
weer blij
Geef mij jouw energie

Dankbaar voor negentien jaren
liefde en kracht
Gun ik jou een hemel vol muziek
en pracht
Ik laat je los, maar hou mij innig
vast

Het lijkt een film zonder happy
end
We zijn gewoon nog niet gewend
Dat het leven niet ophoudt te
bestaan
Dat wij verder en hoger moeten
gaan
Jij had die wijsheid al in pacht
Jij hebt al zoveel liefde gebracht
Alsjeblieft, rust niet

Ga aan de slag, help je broer, hij
staat nog in het veld
Leid ons de weg naar liefde, ver
van macht en geld
Zet ons in het licht, geef ons sein-
tjes
Doe het maar op je eigenwijze,
eigen wijze, met geintjes
Ondersteboven, achterstevoren, het
maakt me niet uit
Verzin iets ludieks, het interesseert
me geen fluit
Ik kan dit verdriet alleen

verwerken
Als je mij steeds laat merken
Dat je dichterbij bent dan ooit
Love you, mijn bengel, en vergeet
noot!
De navelstreng zal ons eeuwig
binden
Mama wacht, mijn dushi engel,
Ik weet, jij zal mij vinden

Gelukkig 2015

Door Elisabeth Hollander
Geschiedenis werpt slag-
schaduw vooruit, die
nog ingevuld moeten wor-
den. Helmin Wiels wilde
fundamenteel de man op
Curaçao weer een stem ge-
ven. Niet onbegrijpelijk na de
succesvolle emancipatie van
de vrouw op Curaçao, die
uiteindelijk resulteerde in
machtige posities voor vrou-
wen in de politiek, het onder-
wijs en in het bedrijfsleven.

Het was inderdaad tijd
voor een nieuwe balans.
Maar als dit omschakelings-
proces niet tijdig onderkend
en benoemd wordt en vervolg-
gens niet goed aangestuurd
wordt, dan zullen de verkeer-
de mannen hun stem laten
horen en zal er precies ge-
beuren waar de evangelist
tweeduizend jaar geleden al
voor waarschuwde: „Werp

Geschiedenis werpt slagscha-
duwen vooruit.

FOTO SANDRA LEWIS-NIEUW

geen paalen voor de zwijnen,
opdat zij niet te eniger tijd ze
vertrappen met hunne poten en
zich omkerende, u verscheu-
ren.”

En zo is het gegaan. De
vraag is: wat nu? Laten we de
doden hun doden begraven, of
gaan we gezamenlijk op zoek
naar een nieuwe balans tussen
man en vrouw voor een gezon-
de samenleving in 2015?

Advertentie

Alabes nos kier anunsia ku dia 2 di Yanuari nos lo ta sera
Dia 5 di Yanuari nos lo tei bek pa sirbi pueblo

Advertentie

Very best wishes for a Merry Christmas and a New Year of happiness